

въ главна линия, правятъ сжщото впечатление — има нѣ-
каква трагедия, — всичко звучи особено дълбоко, нѣкакъ
трагично, подъ сурдинка.

— Чувствува ли се? Азъ искахъ да предамъ въ портрета
именно свѣтлата душа на поета, избистрена изъ пжтя на
страданието.

— Това се чувствува. Има устремъ къмъ небето, го-
тика и нѣкаква прозрачностъ... Добре е! Поздравлявамъ те!

И това е единствениятъ радостенъ мигъ отъ разговора
ни. Янковъ е разсѣянъ, унилъ, сякашъ не е спалъ.

— Какво има? — питамъ азъ.

Митьо взима отъ кутията цигара и запущва като отго-
варя на сила, безъ желание:

— Питашъ, какво има? Въ главна линия нѣма нищо.
Нищо особено. Семейниятъ животъ си тече по старото ко-
рито. Вела отново почна да ходи на училище, връща се,
преглежда тетрадки, пише двойки, чете романи. Азъ работя
два голѣми плана, едно кино и единъ музей, но нали разга-
рътъ на сезона мина, а съ него и голѣмото напрежение...
Всичко върви мудро... Тия планове сж за догодина и азъ
се мая по цѣли дни ей така... Не, не, ние не живѣемъ...
Тъпчимъ на едно мѣсто. Азъ не съмъ спалъ цѣла нощъ...

И той млъква сякашъ е казалъ вече премного. Мене
ми е мжно за добрия човѣкъ и за добрия приятелъ. Струва
ми се, че знаая мжката му, ако тя е старата, — но съ какво
може да помогне човѣкъ на човѣка въ интимнитѣ страдания?

Все пакъ, азъ питамъ съ съчувствие:

— Защо не си спалъ, Митьо? Какво те мжи?

Той гледа съ блуждаещъ, уморенъ погледъ ателието и
довѣрчиво пита.

— Хмъ... Какво мислишъ, Ваню, ти за това? И, въ
главна линия за нашия животъ съ Вела? Интересно ми е
като какъ изглежда отъ вънъ?

— Ами, нищо особено — казвамъ невинно азъ. — За-
можно семейство, което си живѣе мирно и тихо. Гнѣздо на
интелигентни хора...

— Гнѣздо? — усмихва се горчиво той. — Хмъ...
Искрено ли казвашъ? — и той захвърля цигарата въ же-
лѣзната пепелница.

— Гнѣздо? Не! Въ никой случай не — гнѣздо. Гнѣз-
дото предполага любовъ. А любовта... Какво? А?...
Знаешъ, не ми се говори за това. Но и вѣчното мълчание
и таене на всичко въ себе си, измжчва.

— Говори! — казвамъ азъ. — Ние сме стари приятели.
Може да ти олекне...